

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

Nr. 22.

15 listopada 1928.

T R E Ś Ć:

ROZPORZĄDZENIE:

Str.

31. Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 listopada 1928 r. o rozmieszczeniu rewirów śledczych w powiatach: brzeskim, drohiczyńskim, kobryńskim, łuninieckim, pińskim i stolińskim w okręgu sądu okręgowego w Pińsku 422

OKÓLNIKI:

- Nr. 1430/II. O./28 w sprawie nadawania wakujących stanowisk inwalidom, oraz wdowom po inwalidach 423
- Nr. 1431/I. U./28 w sprawie właściwości rzeczowej sądów powiatowych (pokoju) i zastosowania trybu postępowania w sprawach cywilnych w związku z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o sądach pracy 424
- Nr. 1432/II. A./28 w sprawie wykonania prawa o rejestrowym zastawie rolniczym 425

PISMA OKÓLNE:

- Nr. 1203/II. O./28 w sprawie zwrotu opłat szkolnych. 426
- Nr. 1204/II. O./28 w sprawie art. 7 ustawy o uposażeniu 427
- Nr. 1206/II. G. S./28 w sprawie przerachowania wkładek oszczędnościowych, złożonych na książeczki w kasach oszczędności 427

KOMUNIKAT:

- w sprawie opłat stemplowych od składanych przed sądami oświadczeń, zawierających zobowiązanie do ponoszenia kosztów utrzymania małżonka lub dziecka lub uznania ojcostwa dziecka nieślubnego . 428

ZAWIADOMIENIE:

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 listopada 1928 r. w apelacjach: warszawskiej, wileńskiej i lubelskiej 429

OBWIESZCZENIE Prezesa sądu okręgowego we Włocławku 430

WYKAZ ruchu służbowego aplikantów w okręgu sądu apelacyjnego we Lwowie. 430

WYKAZ ruchu służbowego aplikantów w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie. 430

WYKAZ ruchu służbowego aplikantów w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie. 431

ADWOKATURA:

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie 431

KONKURS 432

31.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 listopada 1928 r. o rozmieszczeniu rewirów śledczych w powiatach: brzeskim, drohiczyńskim, kobryńskim, łuninieckim, pińskim i stolińskim w okręgu sądu okręgowego w Pińsku.

Na podstawie art. 288 ustawy postępowania karnego z 1864 r. zarządza się co następuje:

§ 1. W miejsce dotychczasowego ustala się podział powiatów: brzeskiego, drohiczyńskiego, kobryńskiego, łuninieckiego, pińskiego i stolińskiego na rewiry śledcze w sposób następujący:

a) I rewir śledczy powiatu brzeskiego z siedzibą w Brześciu n/Bugiem obejmuje zachodnią część miasta Brześcia n/Bugiem od ulicy Dąbrowskiego numery domów nieparzyste, przedmieścia Szpanowicze i Wołynkę tudzież gminy: Kamienicę Żyrowicką, Kosicze, Małorytę i Wielkorytę;

b) II rewir śledczy powiatu brzeskiego z siedzibą w Brześciu n/Bugiem obejmuje wschodnią część miasta Brześcia n/Bugiem od ulicy Dąbrowskiego numery domów parzyste, teren twierdzy, terytorjum kolejowe w obrębie miasta, pozostałe przedmieścia tudzież gminy: Domaczów, Miedno, Motykały i Oltusz;

c) III rewir śledczy powiatu brzeskiego z siedzibą w Wysokiem Litewskim obejmuje miasta: Kamieniec Litewski i Wysokie Litewskie tudzież gminy: Dmitrowicze, Kamieniec Litewski, Ratajczyce, Turnę, Wierzchowice, Wołczyn i Wysokie Litewskie;

d) I rewir śledczy powiatu drohiczyńskiego z siedzibą w Drohiczynie obejmuje miasto Drohiczyn tudzież gminy: Braszewicze, Chomsk, Drohiczyn i Osowce;

e) II rewir śledczy powiatu drohiczyńskiego z siedzibą w Janowie obejmuje gminy: Bezdzień, Janów, Motol i Odryżyn;

f) I rewir śledczy powiatu kobryńskiego z siedzibą w Kobryniu obejmuje miasto Kobryń tudzież gminy: Nowosiółki, Oziaty, Podolesie, Tewel i Żabinę;

g) II rewir śledczy powiatu kobryńskiego z siedzibą w Kobryniu obejmuje gminy: Antopol, Dywlin, Dziatkowicze, Horodec, Kobryń i Lelików;

h) I rewir śledczy powiatu łuninieckiego z siedzibą w Łunińcu obejmuje gminy: Chotynicze, Czuczewicze, Kruhowicze i Łuniniec;

i) II rewir śledczy powiatu łuninieckiego z siedzibą w Łunińcu obejmuje miasto Łuniniec tudzież gminy: Lenin i Łachwę;

j) I rewir śledczy powiatu pińskiego z siedzibą w Pińsku obejmuje miasto Pińsk tudzież gminy: Brodnicę, Dobrosławkę, Łohiszyn, Porzecze i Zabczyce;

k) II rewir śledczy powiatu pińskiego z siedzibą w Pińsku obejmuje gminy: Chojno, Kuchekę Wolę, Lemieszewicze, Moroczno, Pińkowicze, Pohost Zahorodski i Wiczówkę;

l) I rewir śledczy powiatu stolińskiego z siedzibą w Stolinie obejmuje miasto Stolin tudzież gminy: Berezów, Stolin i Wysocki;

l) II rewir śledczy powiatu stolińskiego z siedzibą w Stolinie obejmuje miasto Dawidgródek tudzież gminy: Chorsk i Płotnicę.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 1928 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Meysztowicz

OKÓLNİK Nr. 1430/II. O./28

w sprawie

nadawania wakujących stanowisk inwalidom, oraz wdowom po inwalidach.

Do Panów Pierwszego Prezesa i Pierwszego Prokuratora Sądu Najwyższego, Panów Prezesów i Prokuratorów wszystkich Sądów oraz Panów Naczelników Więzień.

Prezes Rady Ministrów pismem z dnia 26 października 1928 r. L. 11642/28 nadesłał następujący okólnik, który Ministerstwo podaje do wiadomości i stosowania:

„Okólnik Nr. 49. Do wszystkich Panów Ministrów w Warszawie.

Wobec powstania wątpliwości co do stosunku, jaki zachodzi pomiędzy przepisami art. 77 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów Wojsk Polskich (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 256) i art. 99 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych Wojska Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 698) oraz wydaniami na podstawie tych przepisów rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 985) i z dnia 29 października 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 666), a postanowieniem art. 53 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 195), wyjaśniam, że pierwszeństwo przy obsadzaniu stanowisk w państwowej służbie cywilnej, zastrzeżone inwalidom wojennym, tudzież nie mającym dostatecznych środków do życia wdowom po inwalidach wojennych, po poległych i zmarłych w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 195) traktować należy narówni z pierwszeństwem, zapewnionem oficerom i podoficerom zawodowym.

Przypominając więc zasady, zawarte w uchwale Rady Ministrów z dnia 7 marca 1923 r., podanej do wiadomości okólnikiem z dnia 10 marca 1923 r. L. 3460, proszę Panów Ministrów o zarządzenie ich przestrzegania przy obsadzaniu stanowisk w państwowej służbie cywilnej. Prezes Rady Ministrów (—) K. Bartel”.

Warszawa, dnia 5 listopada 1928 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

Świątkowski

Dyrektor Departamentu

OKÓLNİK Nr. 1431/I. U./28**w sprawie****właściwości rzeczowej sądów powiatowych (pokoju) i zastosowania trybu postępowania w sprawach cywilnych w związku z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o sądach pracy.****Do sądów na obszarze sądów apelacyjnych: w Warszawie, Krakowie, Lublinie, Lwowie i Wilnie oraz sądu okręgowego w Cieszynie.**

Z dniem 25 czerwca 1928 weszło w życie rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 o sądach pracy (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 350), które obowiązuje na obszarze sądów apelacyjnych w Warszawie, Krakowie, Lublinie, Lwowie i Wilnie oraz sądu okręgowego w Cieszynie.

Rozporządzenie to przekazuje w granicach art. 4 i 6 sądom pracy sprawy cywilne, wynikające ze stosunku pracy i nauki zawodowej pomiędzy pracodawcami a pracownikami lub uczniami, oraz pomiędzy pracownikami lub uczniami, oraz pomiędzy pracownikami tego samego przedsiębiorstwa, jeżeli przedmiot sporu w pieniądzech lub w wartości pieniężnej nie przewyższa kwoty 5000 złotych.

Art. 23 tegoż rozporządzenia w ustępie pierwszym postanawia atoli, że sprawy cywilne, należące do właściwości sądów pracy, o ile nie należą do właściwości żadnego z istniejących sądów pracy ze względu na ich okrag, należą do właściwości sądów powiatowych (pokoju), chociażby w myśl ogólnych przepisów należały do właściwości sądów okręgowych.

Z powyższego wynika, że z chwilą wejścia w życie powołanego rozporządzenia właściwość rzeczowa sądów powiatowych (pokoju), położonych na obszarze jego mocy obowiązującej, uległa w sprawach cywilnych co do spraw pracowniczych zmianie, a mianowicie rozciągnięta została na wszystkie spory wymienione w art. 6 powoł. rozp., w których przedmiot w pieniądzech lub w wartości pieniężnej nie przewyższa kwoty 5000 złotych.

Stosowanie postanowienia ustępu 1 art. 23 nie ulega zawieszeniu z tego względu, że dotąd nie utworzono żadnego sądu pracy. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o sądach pracy nie ustanawia bowiem jednocześnie z jego wejściem w życie sądów pracy, lecz określa jedynie zakres działania tych sądów, ich ustrój, sposób powoływania ławników i t. d., pozostawiając samo ustanowienie sądów pracy wspólnemu rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości i Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa (art. 1 i 2). Od uznania więc tych Ministrów, zależy czy, kiedy i gdzie sądy pracy zostaną utworzone. Mimo to jednak przepisy omawianego postanowienia winny być stosowane, gdyż ono ma charakter ogólny i zasadniczy.

Wyprowadzenie odmiennego wniosku ze słów „o ile nie należą do właściwości żadnego z istniejących sądów pracy ze względu na ich okrag” prowadziłoby do tej nielogicznej konsekwencji, że stosowanie omawianego przepisu na całym obszarze mocy obowiązującej powołanego rozporządzenia czyniłoby zależnym od utworzenia choćby jednego sądu pracy. Przeciwnie, ze słów tych wynika, że omawiane postanowienie ma być stosowane bez względu na istnienie sądów pracy, że więc sądy powiatowe (pokoju) są właściwe w sprawach pracowniczych do wysokości 5000 złotych nie tylko wówczas, gdy sprawy te ze względu na okragi istniejących sądów pracy do nich nie należą, ale i wówczas, gdy wogóle sądy pracy jeszcze nie istnieją.

Wyjątek od tej zasady stanowią sprawy cywilne, dotyczące dozorców domowych na tle niestosowania się do umów zbiorowych oraz do orzeczeń komisji rozjemczych lub nadzwyczajnej komisji rozjemczej, regulujących zatargi zbiorowe, oraz sprawy cywilne, które bez względu na wartość przedmiotu

sporu należą do właściwości sądów przemysłowych, działających na podstawie ustawy z dnia 27 listopada 1896 r. o zaprowadzeniu sądów przemysłowych i o sędownictwie w sporach dotyczących się pracy, nauki i najemnego w stosunkach przemysłowych (Dz. U. P. austr. Nr. 218), gdyż pierwsze aż do czasu utworzenia sądów pracy w poszczególnych okręgach należą do właściwości komisji rozjemczych, a drugie do tychże sądów przemysłowych aż do czasu przekształcenia ich na sądy pracy, — lecz to jest wynikiem wyraźnego przepisu (ust. 2 art. 23 i art. 36 powoł. rozp.). Niemniej jednak właściwość rzeczowa sądów powiatowych, istniejących w okręgach sądów przemysłowych, wskutek postanowienia ustępu 1 art. 23 już dzisiaj uległa zmianie co do tych spraw pracowniczych, które nie należą do właściwości sądów przemysłowych, gdyż w tych sprawach właściwość odnośnych sądów powiatowych rozszerzona została na spory do wysokości 5000 złotych.

Odnosnie do trybu postępowania w sądach powiatowych (pokoju) zwrócić należy uwagę, że tryb ten w sprawach pracowniczych nie uległ zmianie. Sądy powiatowe (pokoju) rozstrzygają więc bez udziału ławników wszelkie sprawy pracownicze w ogólnym trybie, przewidzianym w ustawach procesowych dla tychże sądów. Zasadę tę należy odpowiednio zastosować i do sądów okręgowych, rozstrzygających środki odwoławcze od orzeczeń sądów powiatowych (pokoju), wydanych w sprawach pracowniczych. Udział ławników w sądach okręgowych wymagany będzie tylko wówczas, jeżeli one rozstrzygać będą środki prawne od orzeczeń sądów pracy, wydanych w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa kwotę 200 złotych (art. 31 powoł. rozp.).

Wyjaśnienia te podaję do wiadomości celem wzięcia ich pod uwagę przy rozważaniu w sprawach pracowniczych właściwości rzeczowej sądów powiatowych (pokoju) i zastosowania trybu postępowania w tych sprawach.

Warszawa, dnia 12 listopada 1928 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

St. Car

Podsekretarz Stanu

OKÓLNİK Nr. 1432/II. A./28**w sprawie****wykonania prawa o rejestrowym zastawie rolniczym.****Do wszystkich sądów.**

Instytucja rejestrowego zastawu rolniczego (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 360 z 1928 r.) ma na celu udostępnienie szerokim warstwom rolniczemu taniego i dogodnego kredytu w okresie, gdy gospodarstwa rolne potrzebując płynnej gotówki na uprawę lub zapłatę terminowych podatków, bądź nie rozporządzają jeszcze gotowcami do pozbycia produktami rolnymi, bądź też, skutkiem masowego zaofiarowania takowych na rynku, mogą za nie osiągnąć ceny, nie odpowiadające ich faktycznej wartości.

Dotychczasowy brak odpowiedniej instytucji prawnej, zapewniającej udzielającemu kredytu bezpieczeństwo kapitału, uniemożliwiał poważnym przedsiębiorstwom uruchomienie specjalnej gałęzi czynności udzielania kredytu na zabezpieczenie znajdujących się u rolników produktów i przetworów rolnych, co powodowało wyzysk ze strony spekulantów, masowo wykupujących produkty te po cenach zbyt niskich.

Z drugiej strony nieunormowane w tej dziedzinie prawnej stosunki umożliwiały niesumiennej jednostkom z pośród rolników dokonywanie na niekorzyść wierzycieli bez ich wiedzy transakcyj produktami rolnymi, na podkład których udzielone zostały poważne kredyty.

Taki niezadawalający stan rzeczy winien ulec radykalnej zmianie, dzięki wprowadzeniu rejestrowego zastawu rolniczego. W tym kierunku niezmiennie ważne zadanie przypada sądownictwu, któremu powierzono stosowanie w praktyce odnośnych przepisów.

Z uwagi na doniosłą rolę, jaką w myśl powyższych rozważań posiada instytucja rejestrowego zastawu rolniczego dla całokształtu stosunków gospodarczych Państwa, w szczególności dla aktualnego dziś zagadnienia równowagi bilansu handlowego i płatniczego oraz dla kwestji terminowego uiszczania danin publicznych bez narażania na poważne straty, a nawet na możliwą ruinę gospodarstw prywatnych, kładę szczególny nacisk na dokładne zaznajomienie się sądów z odnośnymi przepisami prawnymi (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 360, Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 658, Dz. Urz. Min. Spr. Nr. 15, poz. 22) oraz na świadome celu i śpieszne załatwianie wniosków z tej dziedziny, gdyż jedynie taki stosunek sądów może zdecydować o szerokim zastosowaniu w praktyce instytucji rejestrowego zastawu.

Zaznaczyć bowiem należy, że, w przeciwieństwie do kredytu hipotecznego, kredyt udzielany pod zabezpieczenie produktów rolniczych będzie z natury swej przeważnie krótkoterminowy i jako taki wymaga szczególnego pośpiechu przy załatwianiu niezbędnych formalności prawnych.

Panów prezesów i naczelników wszystkich sądów proszę o czuwanie nad dostosowaniem działalności podległych organów do zasad wyżej podanych.

Warszawa, dnia 13 listopada 1928 r.

Minister Sprawiedliwości:
A. Meysztowicz

PISMO OKÓLNE Nr. 1203/II. O./28

w sprawie

zwrotu opłat szkolnych.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Powołując się na pismo okólne Nr. 1198/II. O./28 (Dz. Urzęd. Min. Sprawiedl. Nr. 20/1928 r.), podaję do wiadomości następujące pismo Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 października 1928 r. Nr. O. Prez. 6022/28:

„Nawiązując do okólników z dn. 8 sierpnia b. r. Nr. O. Prez. 4655/28 i z dnia 17 września r. b. Nr. O. Prez. 5543/28, zarządzam co następuje:

Dla uniknięcia trudności w uzyskiwaniu przez rodziców żądanych w powyższych okólnikach zaświadczeń, zwłaszcza w obecnym czasie, gdy nauka w szkołach już się rozpoczęła, winny kuratorja oraz dyrekcje szkół stosować okólnik z dnia 17 września b. r. Nr. O. Prez. 5543/28 z jaknajdalej idącymi ułatwieniami dla stron interesowanych.

Przedewszystkiem więc należy przyjmować ustne zgłoszenia rodziców bez żądania specjalnych podań o wydanie zaświadczeń, a dzieci uczęszczające do szkół prywatnych nawet i tych, które posiadają tylko niepełne prawa szkół państwowych (kat. B), należy przyjmować wyjątkowo w bieżącym roku szkolnym do szkół państwowych na wolne jeszcze miejsca bez egzaminów wstępnych.

Równocześnie wyjaśniam: ponieważ istniejące w Państwie prywatne szkoły muzyczne nie są równorzędnymi (w rozumieniu art. 10 ustawy uposażeniowej z r. 1923) szkołami z państwowymi konserwatorjami muzycznymi, niektóre zaś

z nich mają przyznany zwrot opłat za naukę w myśl punktu 4 okólnika Prezydium Rady Ministrów z dn. 4 września 1925 r. Nr. 14604, przeto rodzice, posyłający dzieci do szkół muzycznych w Warszawie i w Poznaniu, t. j. w miastach, w których są państwowe konserwatoria muzyczne, mogą otrzymywać zaświadczenia nawet w tych wypadkach, gdy dziecko nie z braku miejsca nie zostało przyjęte do konserwatorium państwowego”.

Warszawa, dnia 31 października 1928 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

St. Car

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE Nr. 1204/II. O./28

w sprawie

art. 7 ustawy o uposażeniu.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Podaję do wiadomości i stosowania następujące pismo Ministerstwa Skarbu z dnia 11 października 1928 r. N. D. III. 1587/1:

„W związku z zapytaniem niektórych władz naczelnych Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, jak następuje:

Art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie zmiany niektórych przepisów o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska oraz sędziów i prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 370) ustala termin obowiązywania powyższego rozporządzenia na dzień 1 marca 1928 r. Wobec tego brak podstawy prawnej do stosowania art. 1 powyższego rozporządzenia, zmieniającego art. 7 ustęp ostatni zdanie ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) do mianowań (awansów), które miały miejsce z ważnością od terminu wcześniejszego niż 1 marca 1928 r.”

Warszawa, dnia 31 października 1928 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

St. Car

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE Nr. 1206/II. G.S./28

w sprawie

przerachowania wkładek oszczędnościowych, złożonych na książeczki w kasach oszczędności.

Do Panów prezesów sądów apelacyjnych w całym Państwie oraz Panów prezesów sądów okręgowych w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Ze względu, że pomiędzy książeczkami wkładowymi kas oszczędności i instytucji bankowych, przechowywanymi w kasach skarbowych jako depozyty rzeczowe, mogą znajdować się także nieprzerachowane dotychczas książeczki

wkładowe, opiewające na walutę niezłotową (marki, korony, ruble), podlegającą waloryzacji w myśl § 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 25 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 213), proszę Panów prezesów na podstawie pisma Ministra Skarbu z dnia 18 października r. b. L. D. VII. 2953/2/27 o zarządzenie niezwłocznego zwaloryzowania względnie przerachowania odnośnych wkładek, o ile to dotychczas nie nastąpiło.

O wykonaniu należy zawiadomić Ministerstwo Sprawiedliwości najdalej do dnia 10 grudnia 1928 r.

Warszawa, dnia 3 listopada 1928 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Meysztowicz

K O M U N I K A T

w sprawie opłat stemplowych od składanych przed sądami oświadczeń, zawierających zobowiązanie do ponoszenia kosztów utrzymania małżonka lub dziecka lub uznania ojcostwa dziecka nieślubnego.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości.

Ministerstwo Skarbu zakomunikowało Ministerstwu Sprawiedliwości pismem z dnia 29 marca 1928 r. L. D. V. 10137/27 następujące wyjaśnienie:

(Art. 114 i 139). Oświadczenie, złożone wobec sądu, którym ktoś zobowiązuje się do ponoszenia kosztów utrzymania współmałżonka lub dziecka — w szczególności oświadczenie, którym ojciec nieślubny zobowiązuje się do ponoszenia kosztów utrzymania dziecka nieślubnego — podlega na mocy art. 114, w związku z ustępem ostatnim art. 130 u. o. s., opłacie w wysokości 0.5% od skapitalizowanej wartości świadczeń, stanowiących przedmiot zobowiązania, obliczonej według art. 10 u. o. s.

Oświadczenie to jest ugoda (art. 133 u. o. s.), a wobec tego opłata, o której mowa, ma być uiszczona w ciągu trzech tygodni od doręczenia nakazu płatniczego, który — poza obszarem, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki — sporządza urząd skarbowy (art. 33, punkt 2 u. o. s.), na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki — sekretariat sądowy (art. 30 ustęp pierwszy, punkt 3 oraz ustępy drugi i trzeci, art. 133 ustęp ostatni).

Spisanie zatem oświadczenia, o którym mowa, nie jest nigdzie (nawet na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki) uzależnione od uprzedniego uiszczenia opłaty stemplowej.

Oświadczenie, złożone wobec sądu, którym ktoś uznaje, że jest ojcem nieślubnym, nie zobowiązując się jednocześnie do ponoszenia kosztów utrzymania dziecka, podlega — na mocy art. 139 u. o. s. — opłacie w wysokości 3 zł. (L. D. V. 10136/6/26).

Z A W I A D O M I E N I E.

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 listopada 1928 r. w apelacjach: warszawskiej, wileńskiej i lubelskiej.

Nr. porządkowy		Ilość nieobsadzonych etatów					
		Sędziów				Prokuratorów	Notariuszów
		Prezesów	Wiceprezesów	Sądu Najw. wzgl. Ap. Ok.	Śledczych	Pokoju	
1	Sąd Najwyższy						
2	" Apel. w Warszawie . . .						
3	" " " Lublinie						
4	" " " Wilnie						
5	" Okręg. w Białej						1
6	" " " Białymstoku . . .						1
7	" " " Kaliszu						
8	" " " Łomży					2 ¹⁾ , 2 ²⁾	
9	" " " Łodzi					1 ³⁾	
10	" " " Mławie						
11	" " " Piotrkowie					1 ⁴⁾	
12	" " " Płocku					1 ⁵⁾	
13	" " " Siedlcach					1 ⁶⁾	1
14	" " " Suwałkach					1 ⁷⁾	Suwałki
15	" " " Sosnowcu					1 ⁸⁾	
16	" " " we Włocławku . . .						1
17	" " " w Warszawie				1 ¹⁾		1
18	" " " Kielcach				1 ²⁾	4 ⁹⁾ , 10 ¹⁰⁾ , 11 ¹¹⁾ , 12 ¹²⁾	Jędrzejów
19	" " " Lublinie				2 ³⁾ , 4 ⁴⁾	2 ¹³⁾ , 14 ¹⁴⁾	
20	" " " Radomiu					1 ¹⁵⁾	
21	" " " Zamościu					2 ¹⁶⁾ , 17 ¹⁷⁾	2
22	" " " Wilnie			3			1
23	" " " Grodnie				2 ⁵⁾ , 6 ⁶⁾	2 ¹⁸⁾ , 19 ¹⁹⁾	1
24	" " " Łucku				3 ⁷⁾ , 8 ⁸⁾ , 9 ⁹⁾	4 ²⁰⁾ , 21 ²¹⁾ , 22 ²²⁾ , 23 ²³⁾	2
25	" " " Pińsku			1	2 ¹⁰⁾ , 11 ¹¹⁾	5 ²⁴⁾ , 25 ²⁵⁾ , 26 ²⁶⁾ , 27 ²⁷⁾ , 28 ²⁸⁾	1
26	" " " Nowogródka				1 ¹²⁾	1 ²⁹⁾	1
27	" " " Równem			2	5 ¹³⁾ , 14 ¹⁴⁾ , 15 ¹⁵⁾ , 16 ¹⁶⁾ , 17 ¹⁷⁾	5 ³⁰⁾ , 31 ³¹⁾ , 32 ³²⁾ , 33 ³³⁾ , 34 ³⁴⁾	1

Sędziowie śledczy: 1) Warszawa zapas. 2) Kielce zapas. 3) Lublin zapas. 4) Krasnystaw. 5) Grodno zapas. 6) Grodno I rew. 7) Łuck zapas. 8) Kowel II rew. 9) Kowel III rew. 10) Łuniniec I rew. 11) Stolin I rew. 12) Stołpce. 13) Równe I rew. 14) Równe IV rew. 15) Włodzimierzec. 16) Zdobunów I rew. 17) Kostopol I rew.

Sędziowie pokoju: 1) Łomża zapas. 2) Szczuczyn. 3) Brzeziny. 4) Gidle. 5) Płońsk. 6) Adamów. 7) Suwałki zapas. 8) Czeladź. 9) Bodzentyn. 10) Słomniki. 11) Kielce. 12) Kazimierz Wielki. 13) Lublin zapas. 14) Kraśnik. 15) Drzewica. 16) Biłgoraj. 17) Tyszowce. 18) Grodno zapas. 19) Bereza. 20) Łuck zapas. 21) Łuck. 22) Kowel. 23) Szack. 24) Pińsk zapas. 25) Pińsk zapas. 26) Brześć. 27) Łachwa. 28) Małoryta. 29) Nieśwież. 30) Dąbrowica. 31) Dubno. 32) Równe zapas. 33) Równo. 34) Stepań.

OBWIESZCZENIE

Prezesa sądu okręgowego we Włocławku.

Prezes sądu okręgowego we Włocławku na mocy art. 10 dekretu Rady Regencyjnej Królestwa Polskiego (Dz. Pr. Nr. 5/18 poz. 10) z dniem 7 listopada 1928 r. podzielił powiat kutnowski na dwa rewiry egzekucyjne, do których należą następujące miejscowości:

a) rewir I: miasta Kutno i Żychlin oraz gminy Wojszyce, Oporów, Żychlin i Plecka Dąbrowa,

b) rewir II: m. Krośniewice oraz gminy Kutno, Krzyżanówek, Sójki, Łanięta, Krośniewice, Rdułów, Błonie i Dąbrowice.

Pierwszy rewir egzekucyjny przydzielony jest komornikowi Mieczysławowi Świtkiewiczowi z siedzibą w Kutnie, drugi rewir komornikowi Marcelmu Stępkowskiemu z siedzibą w Kutnie.

RUCH SŁUŻBOWY

aplikantów w okręgu sądu apelacyjnego we Lwowie.

Prezes lwowskiego sądu apelacyjnego zamianował postanowieniem z dnia 26 października 1928 r. aplikantami dla okręgu lwowskiego sądu apelacyjnego:

Emila Krynickiego magistra pr. i emer. porucznika W. P.,

Jana Michałowicza magistra pr. p. o. pow. komisarza ziemskiego w Rawie Ruskiej,

Tadeusza Michała 2 im. Paklarskiego magistra praw,

Henryka Franciszka 2 im. Wagnera magistra praw.

W Y K A Z

ruchu służbowego aplikantów w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie na dzień 1 listopada 1928 r.

Mianowani aplikantami: Tadeusz-Teofil Sztembart, Bronisława Luidor i Antoni Borkowski—z dn. 1 października 1928 r., Kazimierz Hurkewicz, Jan Nosek—z dn. 2 października 1928 r., Władysław-Piotr Janicki, Henryk Goldman—z dn. 3 października 1928 r., Tomasz Jan Bartczak—z dn. 4 października 1928 r., Leon Kanel, Stanisław Zdzisław Rutkowski, Jerzy Karol Szymorowski, Borys Lejkin—z dn. 5 października 1928 r., Piotr Pilarzki, Aleksander Wundhajler—z dn. 10 października 1928 r., Jerzy Antoni Marja Kornecki, Aron Włodawski—z dn. 11 października 1928 r., Witold Kołakowski, Róża Jakubowicz—z dn. 12 października 1928 r., Stefan Marciniak—z dn. 13 października 1928 r., Ludwik Seidenman—z dn. 18 października 1928 r., Kusieli Sucharebski, Stanisław Syski—z dn. 20 października 1928 r., Ludomir Wacław Radłowski, Marcei Witenberg, Zbigniew Kazimierz Michał Pruszyński, Morduch vel Marek Fejnberg—z dn. 22 października 1928 r., Majlich Zylberberg, Czesław Zygmunt Pawłowski—z dn. 23 października 1928 r., Mieczysław Piotr Grabiński, Leopold Lindenfeld—z dn. 24 października 1928 r., Witold Piotr Celestyn Wojnarski, Aleksander Bramson—z dn. 25 października 1928 r., Józef Marcei Pawlicki, Henryk Birencwajg—z dn. 26 października 1928 r.

Zwolnieni na skutek podania: Helena Orczyńska—z dn. 2 października 1928 r., Tadeusz Boykowski—z dn. 8 października 1928 r., Janina Kochańska—z dn. 11 października 1928 r., Piotr Aleksander Wilden—z dn. 11 października 1928 r., Stanisław Gołąb—z dn. 12 października 1928 r., Roman Tomaszewski—z dn. 20 października r., Stefan Skalski—z dn. 30 października 1928 r.

W Y K A Z

ruchu służbowego aplikantów w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie na dzień 1 listopada 1928 r.

Prezes sądu apelacyjnego w Lublinie mianował aplikantami w okręgu tegoż sądu: Leopolda Ezechiela Druckiera, Mikołaja Szczerbowa, Piotra Aleksandra Wildena, Arnolda Łabenskigo postanowieniem z dn. 3 października 1928 r., Władysława Wójtowicza z dn. 10 października 1928 r., Mirosława Bahna, Wilhelm Quiriniego, Majlicha Zylberberga z dn. 20 października 1928 r., Teodora Landesberga z dn. 25 października 1928 r., Jana Muszyńskiego i Marjana-Stepana Kaczmarzkiego z dn. 31 października 1928 r.

Zwolnił na skutek podania: Juljana Goldsztejna postanowieniem z dn. 8 października 1928 r., Grzegorza Jawtuchowicza z dn. 10 października 1928 r., Jana Michalskiego z dn. 11 października 1928 r., Czesława Pliszczyńskiego i Wiktora Krzewskiego vel Księskiego z dn. 25 października 1928 r.

Przeniesiony na skutek podania z apelacji warszawskiej do apelacji lubelskiej Roman Tomaszewski postanowieniem z dnia 11 października 1928 r.

Zwolniony od służby cywilnej na czas pełnienia obowiązkowej służby wojskowej Wawrzyniec Prokopowicz postanowieniem z dnia 26 października 1928 r.

A D W O K A T U R A.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Jarosław Siokoło z dniem 12 października 1928 r. z siedzibą w Gorlicach,
Dr. Leon Gottesmann z dniem 12 października 1928 r. z siedzibą w Dębicy,
Dr. Alfred Beck z siedzibą w Krakowie,
Dr. Benedykt Kalter z siedzibą w Rzeszowie,
Dr. Henryk Rosenstock z siedzibą w Tyczynie.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

Dr. Marek Zaloscer adwokat w Nisku z dniem 13 grudnia 1928 r. z Niska do Lwowa, a jego substytutem ustanowiono Dra Klemensa Birnbauma adwokata w Nisku,
Dr. Stanisław Krawczyński, adwokat w Czarnym Dunajcu, z dniem 1 stycznia 1929 r. do Zakopanego, a jego substytutem ustanowiono Dra Leona Lamensdorfa, adwokata w Czarnym Dunajcu.

Przesiedlili się:

Dr. Artur Butterteig adwokat w Krakowie—Podgórzu z dniem 8 października 1928 r. z Krakowa do Chrzanowa,
Dr. Jakób Schlachet, adwokat w Zakopanem w dniu 3 października 1928 r. do Nowego Targu,
Dr. Ignacy Schanzer z Krakowa do Krynicy.

Zrezygnowali z wykonywania adwokatury:

Józef Karpiński, adwokat w Głogowie, a jego substytutem ustanowiono Dra Kazimierza Łacheckiego, adwokata w Głogowie,
Dr. Gustaw Groeger, adwokat w Krakowie, a jego substytutem ustanowiono Dra Ignacego Kamplera adwokata w Krakowie.

Zmarli:

Dr. Karol Smoleń, adwokat w Chrzanowie, dnia 10 września 1928 r., a jego substytutem ustanowiono Dra Artura Butterteiga, adwokata w Chrzanowie,
Dr. Walenty Szpunar, adwokat w Łąncucie, dnia 30 września 1928 r., a jego substytutem ustanowiono Dra Jana Bogdana Tekielskiego, adwokata w Łąncucie.

K O N K U R S .

W związku z zamierzonym utworzeniem sądów pracy z dniem 1 stycznia 1929 r., w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o sądach pracy (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 350) będą do obsadzenia w tych sądach: 2 stanowiska przewodniczących i 2 stanowiska zastępców przewodniczących — w Warszawie, oraz po jednym stanowisku przewodniczącego w Łodzi, Sosnowcu, Dąbrowie, Białymstoku, Wilnie, Drohobyczu i Białej krakowskiej. Sędziowie, którzy zamierzają ubiegać się o powyższe stanowiska winni wnieść podania na ręce odnośnych prezesów sądów okręgowych do dnia 1 grudnia 1928 r.